

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Parnassvs Poeticvs Møesto-Lætatus

Höfflich, Hieronymus

Altdorphii, 1623

VD17 VD17 15:745589E

I. N. S. T. A. Opus redemptionis generis humani [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-138658](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138658)

I. N. S. T. A.

Opus redemptionis generis Hu-
mani Carminicè scriptum.

Et

In honorem & gloriam redempto-
ris nostri, Domini JESU CHRISTI.

In

Altdorphina Noricorum Academia ex-
ercitii publici causa decantatum.

Die 23. Decemb. Anno 1620.

I. N. S. T. A.

Cum Deus Isaacidis claro de semine natos
Pertumidi rabidiq; maris damnosa profunda
Duceret incolomes, Pharaonis ab ense nocente
Eximeretq; potens, meritis pro talibus omnes
Fœmina Virg; canunt, laudesq; melosq; frequentant,
Certatim Summo, qui talia fecerat: Hæc
Et quoties aurora tulit rubicunda calendas

Plausere

Plausere, & varia memorando voce triumphos
Laudarunt, gratesq; Deo cecinere perennes.

Nos ergo quibus est Christi de nomine nomen

Cur cessemus ei dignas quoq; solvere grates;

Quod nos ex antris Satanae, stygiaq; palude

Equore Sulphureo, manibus Divusq; potenter

Eripit, ereptos in pristina Sceptra reponit?

Cur nos poeniteat tales revocare triumphos

Quois sumus ex Erebo rapti, caeloz; locati?

Imprimis jam jam radiantia sidera Coeli

Cum repetant, tempus, tempus quo Christus ab aethris

Provenit, fragiliq; hominum circumdatus artu

Et nostram, nostrumq; lumen delevit a vorum.

Hinc mihi dicendi nata est audacia, motus

His ego conscendi cathedram, parvaq; Camæna

Arma virumq; canam Coeli qui primus ab oris

In terram fatis agnatus, nigraq; venit

Tartara, multum ille & terras jactatus iniquis

Vi superum, justam patris omnipotentis ob iram:

Multa quoq; hic passus Satana dum verteret arces

Inferretq; pios caelo, genus unde beatum

Christicolum, qua dicta ducis de nomine gens est.

Rerum summe parens, summiq; parentis imago,

Queq; ab utroq; fluis Divini numinis aura;

O Deus in trino simplex in simplice trinus

Hic esto & firmas dicendi suggere vires;

Balbus ego, balbas sed tu mihi dirige voces.

Illustresq; viri prestantes atq; colendi,

Quis

Quis Academia superum pater huius habenas
Concessit: juvenesq; , dedit formare rogatos:
Tuq; astans juvenum doctissima turba, loquenti
De faciles aures, vatiq; , favore silenti
Annue; sic coeptum paucis mea Musa sonabit:

Ille opifex verum, cum, quod regit omnia, caelum
Cum mare, cum terras, animalia queq; , sub illis
Conderet, ecce genus caelestis finxit ad instar
Numinis humanum, fecitq; , ut vindice nullo
Sponte sua faceret sine lege piumq; , bonumq; ,
Hinc etiam coluit terris magis omnibus illum,
Verum ut primus Adam vetite deceptus amore
Pomone, (infandum) verito se polluit ausu
Omnia tunc fluere, ac retrò sublapsa referri
Et simul effracta vires, adversa Dei mens.
Mox etenim omne nefas erupit, frausq; , dolusq; ,
In veri subjere locum, seges alta malorum
Plurima Sulphureis destruxit corpora cymbis
Ad loca senta situ: Cupit Dis cuncta Barathro
Mergere, terrarumq; , globum miscere profundo.
Non tulit hanc speciem Deus, at miseratus egenas
Humanas sortes, propriam demisit ab alto
Prolem, que mortale genus cruentibus Orci
Exemptum rursus super aethera lucida ferret.
Hei mirum sic sic amat ipsa creata creatore,
Hinc cum jam terris promissum reddere semen
Instaret tempus tacite labentibus annis,
Ecce unum ex septem summâ virtute ministris,

Ante

Ante suam faciem vigilans qui cominus adstante
Maximus ille Deus verbis affatus amicis:
I subitus, inquit, subitus ceu nuncius alis,
Tempus adesse, doce intemerata virginis aures
Quoq; massam (at puram atq; infanda labe carentem)
Inauat humanam natus de virgine Christus,
Propterea decimi revoluto tempore mensis
Illum terreni parias sine semine patris,
Angelus hac contra; Tuus o Deus ipse quid optes
Explorare labor, mihi iussa capeffere fas est:
Sic ait, & dicto citius de lapsus Olympo
Hec commissa sibi mandata fideliter implet.

Tempora labuntur, consurgit pondere venter
Virginis, at Caesar qui tunc data scepra tenebat
Augustus, clara Romanus origine princeps,
Omnibus indicit populis, per rura domusq;
Subditiōne suā rigidus hoc tempore census.
Quilibet inde suam petiit velociter urbem,
Cordati iuvenes & canis turba capillis,
Femineusq; chorus, pueri, innuptaq; puella,
Regis ut extemplo dicti modo iussa capeffant.
Tunc quoq; virgo, Dei genetrix, comitata Iosepho
Cui desponsa fuit (partus quamquam imminet hora)
Bethleemum properat, cunabula prima daturum,
Christo, fatidici sepe ut cecinere propheta,
Vix ingressa, gravis divino numine, natum,
Prodit, qui geminam per sonā gestat in unā
Naturam: DEUS EST & HOMO (mirabile dictu)

D

O lapi-

O lapides lapides, durissima marmora, trunci
Omni, surdi, caci, qui talia facta
Spernitis, o homines, hominum vix nomine digni.
Imprudens Hecatē cum commovisset Atrides
(Si licet in sacris exempla afferre prophana)
Nec mulcere DEÆ conceptos pectore motus
Possēt (quantumvis variē tentaret id ipsum)
Tunc dire, se vāq; jubent Agamemnona sortes
Innocuam motē natam mactare Diane:
Ille igitur, postquam pietatē publica causa
Vicir, filiōlam constructa destinat ara,
Victa DEÆ & castē Iuvenis lenita cruore est.
Ah nihilest: DEUS ipse suo proprio, removit
Non gnato aliterius conceptam pectoris iram.
Nam dum primus homo dictos admiserat ausus,
Divinamq; in se graviter commoverat iram,
Illico iusta DEI censura, atq; integer ordo
Iustitiæ sancte tantā pro labe poposcit:
Cum genus humanum facinus patrasset inquam
Ut quis in humanā pœnam quoq; gente subiret.
Tunc DEUS ipse suum nostro sub corpore gnatum
Misit, qui patiens diras mactatur ad aras,
Ut nempe aeterni raptos ab amore Parentis
Perpetuis vinculis hac ipsa morte revincat.
En quem peccatis tantis nos lesimus, ille
Nos amat, & nobis miseris succurrit amicē,
Factus Homo DEUS est, inimico factus amicus
Hei mirum sic sic amat ipsa creata creator.

O lapides,

O lapides, lapides, durissima marmora, truces
O muti surdi, cæci, qui talia facta
Temnis ò homines hominum vix nomine digni.
Nec mora cum Pluto nigra dominator Abyssæ
Progeniem claro Davidis germine ductam
Auderet facili non aure, sibiq, suoq,
Venturam excidio regno, sic volvere Fatum,
Id metuens veterisq, memor sub pectore vocis
Quam Deus Elyseo primus promiserat orto:
Perpetuas inter serpentem, virginem & inter
Lites ponam, hujus semen caput obteret angui:
Nec dum etiam Isacidis sacri præfagia Diva
Exciderant animo, manet aliâ mente repostum,
Quod septingentis prævidit Amosius annis
Vates, tum reliqui quod prædixere propheta.
His super artonitus, modo dictum evellere regem,
Si quæ fata sinant, manibus pedibusq, laborat
Postquam igitur facili vix Nympha puerpera nixu
Edidit hoc divo conceptum flammine pondus,
Istius instinctu tectum concluditur omne
Infanti, & cui non debet cunabula terra
Sed cælum, stabulis & durâ nascitur herba:
Disperas Bethlem, qua dedignata cubili es
Cælorum vilirecubantem gramine regem!
Disperas. Quin & tibi tellus ima dehiscit?
En mortalis homo, tenui quàm sorte sub orbem,
Maximus ille venit mundi moderator & autor,
Abjectusq, latet parvo sub tegmine, Magni

Excipiant ut te spacioſa palatia cœli.

Hei mirum ſic ſic amat ipſa creata creator.

*Sed quanquam duris jacet in præſepibus infans
Pauper, imops, humilis, panno circumdatus atro;
Attamen ut magnus fuit hic qui nafcitur, ipſi
Sic quoq; ſunt magni, qui ſtant à parte miniſtris;
Non hunc pontificum laudant procerumve cohortes,
Ipſi ſed ſuperi magnum per inane Vaſalli.
Nam cum ſuaderent labentia ſidera ſomnos
Mœnia per cuncti ſomno vinoq; ſepulti
Conticuere, ſopor feſſos amplectitur artus:
Tum pecoris campo ſeruarunt agmina aperto
Paſtores, his eſt ſummo demiffus Olympo
Angelus, & mœſtas, dixit, de ponite curas,
Ille ego qui venio ſuperis delapſus ab oris
Gaudia magna fero, Chriſtus devenit in orbem,
Humano (ſine labe tamen) ſub corpore reſtus,
Dicenti ſuperum ſe adjungit turba canentium:
Gloria magna Deo, cœli terræq; monarchæ
Pax ſit terrigenis; Cunctis ſit læta voluntas.
Sic quoq; (mirandum) fatiſ ducentibus, Orbe
Ex Orientali quidam cœliaſtra notantes
Adveniunt celericurfu Davidis ad urbem.
Hancq; ſub intrantes, puerum reverenter adorant,
Laudant, atq; hilares, tria maxima munera, gratum
Thur, aurumq; miramq; (hominem, regemq; Deumq;
Quæ declarabant) donant ex corde benigno.
Mirum laudis opus, mage ſed mirabile partus*

Huius

Hujus opus: Deus est & Homo, quem fascia vilis
Continet, & vili condunt sub regmine villo.
Hei mirum, sic sic amat ipsa creata creator.
Interea lethum CHRISTO molitus Averni
Incola, Idumæi penetrat se in pectora regis,
Istius armari dextras in bella cruentas
Mandat, & è vivis jam natum tollere CHRISTUM.
Precipitant, regis subitus furor iraq, mentem
Et tumidos se vâ gaudens feritate ministros
Mittit, ut innocuos cunis atq, ubere raptos,
Quibinos tulerant, vix à natalibus annos
Aut minus, horribili mactatos ense necarent.
Exoritur clades, & ineluctabile tempus
Iudaico mari latentis, miles Herodis
Durus in hunc duro ferro grassatur, ubiq,
Luctus, ubiq, pavoreq, & dira mortis imago.
Quis tantam cladem? Quis talia funera fando
Explicet? Hinc passim extinctum (miserabile dictu)
Natorum patris fœdantur funere vultus.
Est locus Egyptum vulgo cognomine dicunt,
Terra antiqua, potens bellis, atq, utere glebe
Nilusibi liquido transcurrens flumine campos
Impinguat, tepidog, facit dulcig, liquore
Tellurem quamvis avido parere colono:
Has mater CHRISTI, patria tellure relictâ
Ut vitam gnato redimat, descendit inoras.
Sic ducente DEO CHRISTUS subter fugit artes
Dæmonis & Serui molimina callida regis.

Cui mare, cui cœlum, cui totus subjacet orbis.
Qui nullum metuit, quo nemo fortior ullus
Qui reges ponit, reges deponit eisdem
Ille fugit, fugit hunc regem quem fecerat ille,
Ut mortale genus firmum fixumq; teneret
Imperium rutili sub cœlo sidere cœli:
Heimirum; sic sic amat ipsa creata creator
His magis accensus nigri dominator Avernii
Huic detestandum per tempora cuncta parare
Exitium, hunc contra blasphemias spargere voces
In vulgum atq; illi verbis odia alia creare,
Insuper hunc circa fufis mors atra volabat
Alis, huic uni letalia spicula tendens,
Sed Deus æternis, cœlum, mare, nubila, ventos,
Qui premit imperiis ex omni turbine CHRISTUM
Eripuit, donec poscebant tempora, dirâ
Morte suâ, nævos hominum sanare malignos.
Dum jam jam vitæ sex lustra peregerat ille,
Dum validum Sathane robur, dum mortis arare
Flexibiles arcus, telum mundiç, cruentum,
Perdere & æternam populo monstrare salutem.
Institit, heu quantos tulerat, dic Musa, labores.
Huic quoties Divis stimulis agitata Jacobi
Posteritas Divi posuit discrimina vitæ.
Nunc illum petiit saxorum grandine, monte
Nunc illum statuit cœlo detrudere, & ipsâ
Ærumnis miseris laceratum depulit Urbe.
At illi nocuit, non vis, non ulla tyrannis

Non

Non tante insidia, lubricae nec Daemonis artes,
Nam multus ille interea versatus in oris
Passim caelestis pandit mysteria verbi,
Mirandisq; probans factis sua dogmata, tristes
Expellit morbos, reddit sua lumina cecis
Et saltu certare facit cursuq; tenellis
Cum capris claudos, divino numine ductus
Defunctis vitam reddit, gelidog; sepultos
Sub terra vivos tumulo producit ab atra,
Lenitur populus, ponitq; ferocia passim
Corda jubente Deo, inprimis plebs spreta quietum,
In CHRISTUM sumens animum mentemq; benignam
Illius facili sacratas percipit aure
Voces, Exhauritq; bono de fonte salutem.

Tunc Pluto aeternum servans sub pectore vulnus
Hec secum, mēne incepto desistere victum?
Neve hunc posse virum miseris avertere terris?
Scilicet hic caelum incolumis patriamq; supernam
Aspiciet? partog; ibit comitante triumpho?
Cerberus occiderit? Arx nostra eversa sit alta?
Non ita: Nam quamquam nullū memorabile nomen
Insidia, laudem nec habet victoria, CHRISTUM
Exstinxisse tamen, memtemq; explese juvabit.
Talia flammato secum dum corde volutat
Discipulo tacite CHRISTI (cui nomen Iudas)
Insinuat sese, praecordia ad intima fundens
Tartareum virus: Sic fictis vocibus insit:
Iuda, chare mihi, insidias posuisse priores

*Iudaice gentis CHRISTO, quam perdere vellent
Illis & privari vitali lumine, vostin' ?
Ergo (nam potis es) CHRISTUM nunc defer ad illos
Illis, vera loquor, per multa pecunia restat,
Hanc tibi donabunt ultro, propriamq; dicabunt
Et te laudabunt meritis pro talibus omnes,
Vix ea fatuus erat, furis agitatus Iudas
Ad phariseorum gressu properante senatum
Se confert, flavo & promittit percitus auro
Prodere voce sua CHRISTUM, atq; opponere morti;
Assensere omnes mentesq; & pectora cuncti
Unius in CHRISTI exitium conversa tulere.
Iamq; dies infanda aderat purissimus agnus,
Victima grata Deo, quo mactaretur, ut omne,
Omne nefas hominum crudeli morte piaret;
Ergo duodenis CHRISTUS comitatus alumnis
Fortia fert oleres Solymorum ad menia gressus,
Ascendensq; gravem collem, qui plurimus urbi
Imminet, ad versasq; ad spectans desuper arces;
Inde duos mittit juvenes queis talia mandant,
Ite mei, dicit, socii, quid? protinus ite
Ite per has vobis coram quas cernitis ades,
Incola se media vobis feret obvius urbe,
Istius excelsis iussi succedite testis,
Sternendo mensas nobis ibi pascha parare:
Dumq; abeunt dicta sese offert urbe videndum
Incola discipulos sua splendida in atria ducens;
Introeunt mediusq; parant convivia lectis*

Fluxibiles

Fluxibiles lymphas, tonsis mantilia villis
Apportant, orbeshq; cavos, fragiliq; canistro
Expediunt Cerevem purgataq; pocula ponunt,
Tunc etiam Christus reliqua comitante cohorte
Accelerat, stratogq; super discumbitur ostro,
Accumbensq; simul positus pars cetera scammis
Accingunt sese pateris, dapibusq; futuris,
Sic victu revocant vires, mensaq; locati
Postquam exempta fames epulis **SALVATOR JESUS**
Sacris panem manibus compréndit (at illi
Conticuere, auresq; intenti, atq; ora tenebant)
Ille sacrâ grates Eterno voce Parenti
Solvit, & apprensam digitis in frustra tenellis
Confringit simillam, & socios partitus in omnes
Vescimini satur: Corpus mihi credite nostrum est
Quod datur in mortem pro vestrà quippe salute.
Dulcem post Zythum dextris apprehendit iisdem.
Et grates repetens sociis largitur, Amici
Hinc libate, inquit, verus quod porriigo, sanguis
Est Mens, effusum quem mox cernetis ocellis
Tristibus, humane delentem crimina gentis
Hoc quoties facitis (faciendum sapius est quod)
Vos bene apud memores nostri stet gratia facti.
Vertitur interea cœlum, nox advenit atra
Egrediens Solymis cum bissex **CHRISTUS** alumnis,
Tristis ait, tristes geminus e pectore ducens,
Hic est ille dies, hæc nox, quâ dira malignas
Injiciet mihi gens palmas, quâ vincula collo

D s

Indens

Intendet virgis, mox delaceratus & alto
Affixus ligno vitam cum sanguine fundam.
Sed socii (neq; enim ignari sumus ante malorum)
Durate & rebus vosmet servate secundis,
O passi jam magna dabit DEUS his quoq; finem.
Nam cum Phabea lustrabit lampade terras
Tertia lux, imo remeabo vivus ab orco,
Durantes revocate animas mæstosq; timores
Mittite, namq; olim tam magna tulisse jurabit.
Per varios casus nostraq; pericula vita
Tenditis in cælum, sedes ubi fata quietas
Ostendunt, illic fas nostra resurgere regna:
Talia voce refert curisq; ingentibus ager.
Spem vultu ostendit, premit alto corde dolorem.
Devénere locum in cælum quo villa minatur
Gethsemani, hic reliquos jubet expectare sodales.
Et tantum ternis comitatus longius exit.
Hortus oderatis aderat confertus olivis,
Quo post quã ingressus reliqueis quoq; sistere mandas
CHRISTUS; & ad lapidis jactum per inane volantis
Progressus, gemit & procumbens poplite flexo
Tendit ad astra manus, duplices rubrumq; cruorem.
Sudans inclamat; Tua si placata voluntas
Da pater auxilium, sinemq; impone labori;
Nuncius orantem summis delapsus ab astris
Aggrediebatur, dictisq; levabat amicis
O quanti quanti fuerant hi quæso labores!
O quanti, quanti fuerant hi quæso dolores!

amici

Qui

Qui dat solamen miseris, solaminis ipse
Indiget, & factus factorem subleuat ipsum
Hei mirum, sic sic amat ipsa creata creator
A precibus socios ter adit, somnoq; sepultos
Invenit, inventos verbis inculsat amaris
Heu vigilate, inquit, morti quo tradar acerba
Tempus adest, vigilate mei, vigilate sodales,
Vix ea fatus erat clamor clangorq; tubarum
Exoritur magnus ferit aurea sidera cœli
Armorum strepitus, lati splendore relucens
Flammarum & sævo complentur milite campi:
Haud secus a ggeribus ruptis cum spumeus amnis
Exit in arva furens cumulis, agrosq; per omnes
Fertur, & oblatam regit alto flumine terram.
Primus ibi ante omnes magnâ stipante caterua
Exultat Iudas, Iudas numeratus alumnos
Interbissenos CHRISTI, sed prodere tentat
Infortunatam, immeritumq; (ô detestabile factum.)
Mox CHRISTUS fidens animi, immotusq; paratus
Pectore, terrigenum pro vita occumbere morti,
Hoc ipsum ut faceret, cœlumq; aperiret homullis,
Oblutit ignotum sese venientibus ultro,
Obtulit, & dixit juvenes quem queritis? adsum
Coram adsum, primo aspectu, verboq; sonante
CHRISTI tota cohors in terram corruit imam
Haud secus atq; Iovis flammato fulmine tacta.
Deinde resurgit humo gens obstupefacta priorem
Accipiensq; animum, crepitantia vincula CHRISTO
Injicit, ingentiq; rapit clamore ligatum:

Petrus

*Petrus at ex sociis CHRISTUM cominantibus unus
Iraus subito nudatum sustulit ensem,
Sustulit, & dextram cuius dicto absedit aurem,
Pontificis summi famulo: Quod Vincit JESUS
Ut primum vidit; qua te dementia Perre
Impulit his cingi relis? aut quid facis? inquit,
Si tali auxilio, si defensoribus istis
Esset opus, superum potius nunc afforet agmen,
Sic ait & salvam juveni mox reddidit aurem.*

*Nox erat, humenti terras qua involverat umbra
Carpebantq; hominum placidam defessa quietem,
Corpora per terras,volvuntur sidera cursu
Cum medio, tacet omnis ager, lateq; volucres
Lenibant somno curas, sub nocte silenti
Ecce trahunt Christum manibus post terga revinctum
Ad Caipham, officii tunc pontificalis honore
Fungentem, cujus confluerat omnis in aede
Grex Phariseorum, multo qui scommate Christum,
Affecit, causamq; necis quaesivit iniquam,
Multa rogat, multum vult perscrutari, at qui
Ille ut conspectu in medio turbatus, inermis
Constitit atque oculis aspexit stantia circum
Agmina, conticuit, verbum nec protulit ullum:
Tunc Caiphaz rumpens voces, sic duriter inquit,
Die age dic divo num sis de sanguine natus?
Die age te adjuro per numina sancta Tonantis:
Mox Christus nulla satur formidine: verum est
Verum, inquit, neque me diva de stirpe negabo.*

Sed

Sed quid ego haec autē nec quicquam ingrata revolve.
Quis dicitis accensi animi, surrexit & ingens
Impetus; exclamat Caiphas, qua pana luenda est
Huic ubi nanciq; viro, blasphemia cujus
Feda DEUM laesit? regerit vox qualibet; Eugē
Debeturi morti, talem nec vivere fas est.
Illico concurrit motus clamoribus hisce
Miles, & obduetos densa velamine vultus
Verberibus vexat CHRISTI, spumaq; sacratas
Membranas maculat, maculatum ludere tentat.
Postera vix caelis nigrā dimoverat umbra
Aurora, & rutilus Phœbus surrexerat alis,
Ducitur en CHRISTUS vinculis obstrictus ahenis
Urbem per mediam trahiturq; ad celsa Pilati
Atria, queis soliti fontes addicere morti,
Sistitur injusti hic ad Iudicis ergo tribunal:
Hei mihi quanti ibi suscepti tibi Christe dolores
Blasphemia, ut taceam, convitia plurima vocis.
Corpora franguntur flagris, & vestibus ostro
Ornantur Tyrio rinctis, dumosa corona
Pertransit teneram frondem, fragilemq; coacta
Dextra tenere manus virgam, sub nomine regis
Luditur, illusus, casus, gestansq; corollam
In medios populi conspectus ducitur, ad quem
Tunc Iudex (vinculis inclusis namq; jacebat
Unus adhuc scelerosus homo latro pessimus) insit:
Quem solito de more cupis Iudæa propaga
Lumine donari vite, Christum Barabamvè?
Flagitat

Flagitat in*justi* Baraba gens barbara vitam
Innocuum Christum nigro detrudier orco.
Quo*is* precibus Iudex victus sustollier alia
Eheu membra iubet furca sanctissima Christi.
Vix urbe egressis locus est albens albens
Ossibus humanis, ingentia pondera ligni
Furcati tergo portans detruditur isthuc
CHRISTUS, & aratis fossus palmasq; pedesq;
Clavis, arboreo tigno subnectitur, inter
Latronesq; duos ad summas tollitur auras,
Undiq; ridendi studio gens impia CHRISTUM
Circumfusaruit; pendentem ludere certans.
Eripiunt subita nubes celumq; diemq;
Ex oculis hominum terris nox incubat atra
Erumpens ibi CHRISTUS amarus pectore voces,
O DEUS abjectum cur sic me deseris inquit?
Deum sitio clamat; clamanti potus aceto.
Prebetur mistus, quem dum gustaverat, omne
Consummatum opus est; sinem nunc pono labori.
Sic ait atq; animam moriendo corpore fundit.
Exoritur stridor, venti velut agmine facto
Qua data porta ruunt, ingenti turbine terras
Percutunt, tremunt omnis ager totusq; dehiscens
Detegit os, multosq; suo sub regmine tectos
Prodit defunctos, Solymorum mania vivi
Qui sunt ingressi seseq; dedere videndos.
In partesq; duas, (dictu mirabile) sacro
In templo sacrum velum se dividit ultro:
Omnibus

Omnibus ex exemplo solvuntur frigore membra
Atq; stupent, metuuntq; mali mens conscia tanti
Extinctum clamat divino stemmate natum.

Iamq; diem clauso componit vesper Olympo
De cruce sublatus lapidoso conditur antro
CHRISTUS, & obsessa per plurima militis arma
Custoditur humo, donec ter surgit Eoo
Oceano Phœbus, caeloq; inuictus aperto
Flectit equos curruq; volans dat lora secundo.
Tunc busto effracto, spoliis Phlegetontis onustus
Rursus ad aethereas ascendit viridus auras.
Tartareos dominos, mortem, Sathanamq; potentem
Servitio premit, ac victa dominatur Abyllo.

Humanamq; suo reperatam sanguine gentem,
Excipiens, illi lato subsidere caeli
Imperium sine fine dedit, nec tempora, metas
Nec rerum posuit, semper dominetur in Astris.

Tanta molis erat suppressam solvere gentem,
Scilicet hoc bellum, modus hic, haec arma fuere
Quis sumus ex Erebo rapti caeloq; locati.

Non vis, non ferrum, sed mors & passio, morte
Deinde resurgendi tua, maxime Christe, potestas.

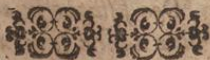
Plaudite Christiades o terq; quaterq; beati
Plaudite, Plaudendo ter jo nunc dicite mecum:
Plaudite: Mors victa est, Sathanas suppressus & orci
Tecta ruunt convulsa, lues confusa faceffit
Unus homo nobis peccando perdidit rem,
Unus homo nobis moriendo restituit rem.

Plaudite

Plaudite & in centum sub toto corpore membra
Solvite jam linguas, in futura solvite centum
Et meritas summo laudes spirare Tonanti:
Quod nostro generi humano jam limine in ipso
Mortis anhelanti, & labis sub mole cadenti
Sponte sua propriam sobolem, authoremq; salutis
Donarit: dignas CHRISTO quoq; dicite grates
Per quem patris amor, per quem placata voluntas
Est homini, per quem patet aurea lanua Cali,
Per quem parva quies, vitæq; corona beata.
Solvite praterea laudesq; melosq; frequenter
SPIRITUI SANCTO, per cujus numina sacrum
Noscimus illud opus: Quid? mecum vox sonat omnis:
O pater æternis, qui res hominumq; Deumq;
Supremis imperiis tibi sit laus gloria, honorq;
Gloria sit Christo, similis sit gloria Sancto
Spiritu, nullis sæclorum in secula metis.
Interea alme Deus rerum moderator & autor
Respice nos, dictisq; animas solare dolentes
Ut ponant Lachrymas, & tristem mente timorem
Te mediis præsentè malis, te damna levante:
Aspice quam trepidante metus terrore periclo.
Nos cruet, quam dura domi nos damna fatigent.
Aspice CHRISTE tuam gentem, quam vexat iniquis
Sors inimica malis, rabiem fera turba luporum
In mites exercet oves, oviumq; magistros:
Insidiis animas Pluto, Mars impius armis
Corpora deperdit, communis Erynnis ubiq;

VITA

Ut rapidi seuiq; lupi, quos improba ventris
Exegit cacos rabies, catuliq; relictis
Gnaviter expectant, & siccis faucibus escam,
Haud aliter qui regna tenet Phlegetontis amara
Christicolis inhiat, false sub dogmate verbi.
Sic quoq; ferri acies adstat mucrone corusco
Stricta, parata neci, cunctis furor arma ministrat,
Arma fremunt omnes, omnes simul arma requirunt.
Ergo age Magne Deus propior res aspice nostras
Nec nos pro meritis plectas, pro crimine magno.
Supplicii paulum satis est: ð CHRISTE benignè
Hoc genus ipse fove, pro quo de lapsus Olympo
Nulla recusasti certa discrimina mortis.
Hunc tuum defende gregem, prabeq; salubres,
Acceptis ovibus gratissima pabula, campos,
Et sacre puris porum de fontibus undæ
Fac simul ut dura ferro & compagibus arctis
Claudentur belli porta, Mars ore cruento
Horridus à tergo vinculis vincatur abenis.
Inprimis defende scholam, gentemq; beatam.
Hujus Gymnasi, quo religioq; fides
Vera viget, reliqueq; virent, quo Palladis artes
Semper honos, laudesq; tuæ nomenq; manebūt.

E

176